

Vappuhuuto 2022

HARRI VASANDER: NIVOJA ELÄMÄNI KOSKIEN VIRASSA ✦ OOTKO KUULLU RUKASTA?! ✦

UUSI METSÄASIAA-PALSTA ✦ ASSISTENTTIEN HYDEVINKIT KESÄLLE 2022 ✦ VINKKEJÄ LINTURETKEILYYN VIIKISSÄ

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

Kuule metsäylioppilas!

Oletko osallistunut koulussa jokakeväiseen Metsävisaan? Reilusti yli miljoona suomalaista on. Metsäsäätiö rahoittaa sen lisäksi keväisiä metsäretkiä tuhansille lapsille ja opiskelijoille metsäasioiden ääreen. Tutustu tarinoihimme @metsasaatio.

METSÄELINKEINO – LUPA KUKOISTAA

Suomen Metsäsäätiön apurahoilla varmistetaan metsäelinkeinon hyväksyttävyyttä. Toiminta perustuu vapaaehtosiin metsäsäätiömaksuihin. Metsänomistaja voi tehdä puukauppojen yhteydessä lahjoituksen, jonka suuruus on 0,2% pystykaupan loppusummasta. Puunostaja sitoutuu lahjoittamaan tällöin saman summan. Metsäsäätiömaksu on verovähennyskelpoinen. Lisää osoitteessa metsasaatio.fi.

VAPPUHUUTO 2022

SISÄLTÖ

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajalta
- 6 Ammattiliiton terveiset
- 8 Metsäveitikat – kohti säbämestaruutta
- 12 Metsähistorian palsta
- 14 Puun supervoimat
- 16 Nivoja elämäni koskien virrassa
- 19 WiSKI goes Ruka 2022
- 21 Tee-se-itse -vappukirppu!
- 22 Myo 113 – Metsäkliimaksi
- 24 Metsäasiaa
- 26 Assistenttien hydevinkit 2022 Hyytiälän kurssille
- 28 Suomen paras lintupaikka sijaitsee aivan Viikin kampuksen kupeessa
- 31 Päivä forstina
- 32 Jodlauksia Viikistä
- 34 Jahtivoudin palsta
- 35 Tiedottaja tiedottaa

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Albert Häme
MUU TOIMITUSKUNTA Veera Korsimo, Tyyne Vuorela, Belinda Mäki, Toivo Jokinen, Senni Kanerva, Harri Vasander, Eetu Rätty, Sini Salko, Vilma Toivonen, Eemeli Kokkonen, Mikko Autere, Lassi Kangasmäki, Matias Virta ja Iida Iittainen
TAITTO Johanna Tuviala, Reetta Nakari ja Pinja Hermunen
KANNEN KUVA Lassi Kangasmäki

SÄHKÖPOSTI

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET

etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa Hyyn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry

PAINOPAikka Bookcover Oy

LEVIKKI 80 kpl

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

PÄÄKIRJOITUS

Metsäylioppilaat ry täytti 113 vuotta Evon metsäopiston perustamispäivänä 1.3. Pidettiin metsäkliimaksi – juhlittiin ja viihdyttiin. Kun metsäkliimaksi viimeksi järjestettiin, alkoi seuraavina päivinä koronatoimenpiteet ja yhteiskunnan sulkua. Nyt ne toimenpiteet olivat pääosin päättyneet, mutta hauskanpidosta huolimatta mielisä painoi Euroopassa roihuava sota.

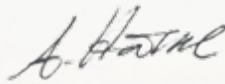
Tuo edellisviikon torstai 24.2. oli kuin kuumeunta. Koulutöistä ei tullut mitään, keskittyminen oli aivan muualla. Seurasimme Think Companylla hyökkäyksen etenemistä. Sosiaaliset mediat tulvivat suodattamattomista kuvista ja videoista. Absurdia. Jos Vietnamin sota oli televisiosota, niin onko tämä nyt TikTok-sota?

Väistämättä mieleen hiipi kammottava ajatus; jos Ukraina, niin miksei Suomi? Keskusteluohjelmissa puitiin muuttunutta turvallisuustilannetta ja analysoitiin sitä, mitä poistettujen naamioiden takaa löytyy. Kansakunnalle valittiin uusi suunta kohti sotilasliittoa ja korvissa soi historiaa kirjoittavan kynän rapina. Yllättäen sota tuntuu henkilökohtaisemmalta, kun sitä lietsova valtio uhkailee toimenpiteillä, jos Suomi toteuttaa todennäköisimmin toteutuvan suunnitelman.

Metsäkliimaksissa osastonjohtajan puhetta kuunnellessa mielessä kävi ajatus siitä, millaista kaikkea onkaan tapahtunut Myo ry:n historian aikana.

Sodat, lamat, kieltolaki... Muutamaan otteeseen on maalattu auringonlaskuja ja manattu metsäopetuksen loppumista – ainakin Helsingissä. Aikoja, jolloin seuraavan vuoden vuosijuhlien viettämisestä ei ole ollut varmuutta, mutta jolloin päättäväinen toimeliaisuus on niin vain tuonut seuraavatkin juhlat.

Kai tuo pohdinta vähän lohdutti. Itseläni ei ainakaan ole mitään syytä olla uskomatta Myo ry:n viettävän vaikkapa 150-vuotisjuhliin. Ja kun niitä juhlitaan, toivon tämän kirjoituksen lunastavan itselleni paikan sieltä.

Albert Häme
Päätoimittaja

P.S. Mitä suurimmat onnittelut tänä lukuvuonna valmistuneille kandidaateille ja metsänhoitajille!

PUHEENJOHTAJALTA

Kevätlukukausi lähenee loppuaan ja kesä on jo nurkan takana. Vielä on kuitenkin monilla edessä loppupuristus, kasantenttejä ja loputtomilta tuntuvat dedikset. Onneksi sää suosii opiskelijaa. Auringonvalosta saa energiaa ja kahvittelut partsilla tai lenkit Viikin upeissa maastoissa tarjoavat täydellisiä taukoja rankasta opiskelusta. Kaiken kruunaa tietysti kauan odotettu vappu! Kaksi vuotta tätä opiskelijoiden ykkösjuhlaa on katseltu vain ruudun takaa ja rukoillen normaalimpien aikojen puolesta. Nyt se aika on vihdoin koittanut ja koko vappuviikko onkin täynnä toinen toistaan hausempia poikkitieteellisiä tapahtumia. Varaslähtöäkin vappuun voi hakea jo 22.4. järjestettäviltä Torille!-sitseiltä sekä Puukaupallisen kerhon järjestämiltä legendaarisilta aamusitseiltä 23.4.

Kesä on monen lempiaikaa. Aurinko paistaa, luonto kukoistaa ja lomaakin ehtii ehkä hieman pitämään. Suurimmalle osalle fukseista kesä tarkoittaa ikimuistoista kokemusta Hyytiälän metsäasemalla. Muistot Hydestä kultaavat itse kullakin ajan kuluessa ja kaunista tarinointia kesän kokemuksesta saa kuulla useasti esimerkiksi Silvican grillitulen äärellä. Pitkään ovat nämä päivä päivältä vanhentuvat metsäläiset odottaneet paluuta tuonne metsäylioppilaiden pyhättöön ja vihdoin tänä kesänä sekin on mahdollista. Kesäjuhlia en harmittavasti ole vielä päässyt kokemaan, mutta kaiken

kuulemani perusteella se tulee olemaan koko kesän huipennus. Ainakin itse odotan innolla metsäläisten kokoontumista yhteen, tuttujen naamojen näkemistä ja kuulumisten vaihtamista.

Mukavaa kesänodotusta, tsemppiä viimeisiin tentteihin ja hyvää vappua!

Vapputerveisin,

Veera Korsimo

Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

Poikkitieteellinen tutustuminen kannattaa

Poikkitieteellisyydestä kuulee aina puhuttavan ja tuntuu, että sitä pidetään jopa jonkinlaisena itseisarvona ja tavoiteltavana asianlaitana. Onko poikkitieteellisyys sitten tavoiteltavaa? Kyllä on.

Harmittavan usein korkeakoulukulttuurissa huomaa niin sanottua siiloutumista oman pääaineen opiskelijoiden kesken. Tämä on toki luonnollinen kehityskulku: jo fuksina tutustutaan ja monesti ystävyyttä oman pääaineen fuksikavereiden kesken. Näiden samojen ihmisten kanssa jaetaan lukuisat luennot ja tapahtumat. Oma ainejärjestö tai kilta on usein opiskelijan koti ja aktiivisesti läsnä opiskelijan arjessa. Pääaineesta tulee vahvasti osa opiskelijan identiteettiä ja siitä tunnetaan ylpeyttä niin yksilönä, kuin yhteisönä. Pääaine tuo ihmiset yhteen.

Tämä kaikkihan kuulostaa oikein mukavalta ja luonnolliselta, miksi siis lähteä aidan toiselle puolelle tutustumaan niihin tuntemattomiin kasvoihin, joihin törmää toistuvasti yliopiston käytävillä? Viimeistään työelämään lähtiessä kohtaat poikkitieteellisyyden. Valmistumisen jälkeen ihmiset päätyvät töihin laajasti erilaisiin organisaatioihin, jotka harvoin menestyvät vain yhden osaajaprofilin voimin. Organisaatioissa on laajasti erilaisia toimintoja, joiden pyörittämiseen tarvitaan hyvin erilaisen koulutuksen omaavia henkilöitä.

Poikkitieteellisyys on siis lopulta vääjämätöntä, joten mitä jos sitä edistäisikin

jo opintojen aikana. Verkostoista on aina apua. Mitä jos omat verkostosi ulottautuisivat myös oman pääaineesi ulkopuolelle. Voisiko tämä auttaa sinua työelämän ja työnhaun lähestyessä—todennäköisesti kyllä, haittaa siitä ei ainakaan ole. Erilaisuus on rikkautta.

Miten sitten tutustua poikkitieteellisesti? Esimerkiksi oman lasi ammattiliiton kautta. Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry edustaa kymmeniä erilaisia pääaineita. Meidän jäsenenämme pääset tutustumaan ihmisiin poikkitieteellisesti esimerkiksi työelämätaapahtumiemme- ja koulutustemme kautta. Jäsenillämme on lisäksi myös oma LinkedIn-ryhmä. Yksi helppo keino tutustua poikkitieteellisesti on lähteä mukaan kampuksellasi toimivan Loimun opiskelijajyhdistyksen toimintaan ja tapahtumiin. Jos et vielä ole Loimun opiskelijajäsen niin hopihopi liittymään ja osallistumaan erilaisiin poikkitieteellisiin tapahtumiimme!

Kannustan kaikkia tänä vuonna tutustumaan ja verkostoitumaan yli pääaine- ja tiedekuntarajojen.

Henri Forssten

Kirjoittaja työskentelee Loimun opiskelijasektorilla ja on huomannut yhteiskuntatieteilijänä olevansa työelämässä ympäröitynä muun muassa lain, viestinnän ja luonnontieteen osaajilla

Liity Loimuun ja
työttömyyskassaan
osoitteessa
www.loimu.fi.

www.loimu.fi

facebook.com/loimuliitto

[@LoimuRy](https://twitter.com/LoimuRy)

[@LoimuRy](https://www.instagram.com/LoimuRy)

Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry

VAKUUTA ITSESI PAHAN PÄIVÄN VARALTA!

Kesätöiden alla on hyvä muistaa liittyä työttömyyskassaan, jotta ehdit kerryttää työssäoloehdon täyteen ennen valmistumistasi. Työttömyyskassa toimii kuten muut vakuutukset, et voi ottaa sitä takautuvasti.

Loimun alojen opiskelijoiden kesätöiden keskiansio on noin 2 000 € kuukaudessa. Näillä tuloilla ansiosidonnaisen päivärahan suuruus olisi noin 1 200 € kuukaudessa, joka on noin 500 € Kelan maksamia tukia suurempi.

Työssäoloehdon kriteerit pähkinänkuoressa:

- Voimassaoleva palkkatyösuhte liittymishetkellä
- Opiskeluaikana yhteensä 26 työviikkoa, minimityöajan ollessa 18 tuntia viikossa. Opetustyössä työaika on 8 opetustuntia viikossa.
- Korkeakouluopinnot pidentävät tarkastelujaksoa korkeintaan seitsemällä vuodella. Muutoin tarkastelujakso jonka aikana työviikot tulee kerryttää, on 28 kuukautta.
- Kokopäiväisessä työsuhteessa palkan pitää olla vähintään TES:n mukainen. Jos alalla ei ole työehtosopimusta, palkan on oltava vähintään vuosittain vahvistetun minimipalkan tasolla. Osa-aikaisten ja tuntityöläisten palkat suhteutetaan työaikaan.

Työttömyyskassaan kuuluminen on fiksua!

Kuvassa juuri FBC-KY:n 9–3 rökittäneet Veitikat. Kuva: Erkki Somervuo

METSÄVEITIKAT – KOHTI SÄBÄMESTARUUTTA

TYYNE VUORELA

Metsäylioppilaiden sählyjoukkue Metsäveitikat on kilpaillut koko kevään Unisportin Kumpulan sählysarjassa. Veitikat voittivat runkosarjan viidellä voitolla ja yhdellä tasapelillä. Seuraavaksi vuorossa olisi siis välieräottelu.

Välierissä Veitikoilla on vastassaan naapurijoukkue Viikin Pallo. Ottelusta on odotettavissa jännitysnäytelmä, sillä ViPa on parhaina päivinään melko kovatasoinen tiimi. Onneksi Veitikoita on toisinaan käynyt treenaamassa ja pelaamassa ViPan riveissä, joten pelistrategia on tuttu. Sisäpiirin tietolähteiden mukaan ViPan manageritiimillä on ollut haasteita saada riittävästi pelaajia pelikentille; tämä näkyikin joukkueiden viime kohtaamisessa viimeisen erän kohtalokkaana väsymisenä Veitikoiden eduksi.

Vappuviikolla siis mitellään pronssista ja kullasta! Pääseekö Veitikat taistelemaan Unisportin säbäkullasta ja ketä on vastassa – se jää nähtäväksi. Kohtaako Veitikat uudelleen kovaotteiset Reippailijat vai päästäänkö kenties rökittämään

uudelleen FBC-KY:n kylterit?

Pelaamaan Kumpulaan on menty, vaikka edellisenä iltana olisi ollut bileet tai pelin kanssa samaan aikaan tentti. Nimittäin menestyminen vaatii omistautumista lajille. Treeneistäkään ei ole luistettu kuin erittäin painavien syiden varjossa.

Veskarina kauden aikana ovat toimineet vaihtelevasti **Arttu Helomaa** ja **Eemeli Kokkonen**, joilla molemmilla on vaikuttavat torjuntaprosentit. Huhtikuussa Uniforst sponsoroi Veitikoille ikiomat laadukkaat maalivahdinvarusteet, joten maalin odotetaan pysyvän jatkossa entistäkin puhtaampana.

Tervetuloa mukaan pelaamaan tai kannustusjoukkoihin!

Myön säbävuoro on joka keskiviikko klo 16–17, tervetuloa mukaan pelailemaan! Kuvassa kaikkensa antanut Akseli Riukka.

Kuva: Tyyne Vuorela

#	Joukkue	O	V	T	H	M	P
1	Metsäveitikat	6	5	1	0	43-23	16
2	FBC-KY	6	4	0	2	33-33	12
3	MaO Reippailijat	6	3	2	1	30-22	11
4	Viihin Pallo VIPA	6	3	0	3	32-28	9
5	SB Matrix	6	2	1	3	29-41	7
6	Nanopekat	6	1	1	4	22-25	4
7	Sb Bad Teachers	6	0	1	5	13-30	1

Sarjataulukko runkosarjan päätyttyä.

Muut kevään urheilut:

Helmikuussa forstit kävivät Joensuun Räkäposkella-hiihdossa lykkimässä kolmen joukkueen voimin. Pääosin kuusikauppiasta koostuva Näremafia sijoittui Joensuun hiihdossa hienosti neljänneksi hiihdettyjen kilometrien määrässä, kun taas Setämiehet ja Big Pines jäivät häntäpäähän keskittyessään enemmän oheislajeihin. Reissulla oli kuitenkin erinomaisen kivaa ja samalla päästiin tutustumaan Joensuun metsäylioppilaiden meininkiin esimerkiksi paljuilun ja Joensuun yöelämän merkeissä.

Maaliskuussa metsäylioppilaista lähti neljä joukkuetta kisaamaan Tampereen Hervantaan akateemisen kyykän mm-kisoihin. Noin 5000 opiskelijan tapahtumasta ei vauhtia puuttunut ja vaikka jatkosijoista jäettiin täpärästi muutaman pisteen päähän, hauskaa oli ja kyykkäkokemus karttui. Ensi vuonna uudestaan!

Kesällä edessä on vielä Jukolan viesti Mynämäellä, johon Myo lähtee suunnistamaan yhdellä joukkueella. Otahan yhteyttä jos mielit mukaan!

Säbämestaruutta ja syksyn tapahtumia odottaen,
Tyyne Vuorela

(Huom! Kuva sisältää piilomainontaa.)
Multipasking tilattavissa nyt myös
kirkuvan keltaisena haalarimerkkinä
osoitteesta www.merkattu.fi

Tekemisen Olemisen sietämätön keveys

TEKSTI: SPHAGNUM SPP.

O i kuutamoyö ja liplattavat lempeät laineet. Tähtien tuike ja honkien humina. Mut mitä on rauha ja hiljaisuus? Sitä tiedä ma en, joten siks päätin ma teille ajatukseen mustaa valkoisella raapustaa.

Meitä multitaskaajia luonnehtii luontainen levottomuus. Siis sellainen tietynlainen levottomuus, jolloin sohva ja penkki ovat vieraita asioita. Liike on lääke ja sitä rataa. Samalla kun luemme Hesaria netistä, tarkistamme Duunitorin uusimmat työpaikat, suunnittelemme viikonlopun riennot ja kaiken muun epäoleellisen joutavan, mutta emme missään nimessä tee sitä mitä tilanteessa oli alun perin tarkoitus tehdä. Lisäksi osaamme kuunnella, ignorata ja unohtaa kaiken samalla kertaa!

Nykyajan hektiseen elämänsykkeeseemme multitaskaus terminä on jo hyvin vakiintunut. Urbaanin sanakirjan mukaan se tarkoittaa ”usean asian tekemistä yhtä aikaa, jotka vaativat keskittymistä”. Käytännössä tämä voi tarkoittaa esimerkiksi etäluennon kuuntelemista, viestien naputtelua ja gradun vääntämistä yhtä aikaa, samalla kun vauhti sen kun vain kiihtyy.

Kansankielellä multitaskaus tarkoittaa sähläämistä, fiaskoa ajatustyöntekijälle, passiivisaggressiivista ajanhukkausta ja aivojen hyppeä eri asiakokonaisuuksien välillä. Minulle se on viime aikoina tarkoittanut lähinnä opiskelun, työn, urheilun, kotiaskareiden ja sosiaalisten suhteiden hoitamista periaatteella kymmenen karpästä yhdellä iskulla. Tosielämän esimerkkinä toimikoon taannoinen hiihtoretkeni Rukatunturin ympäri. Taktiikkanani oli lähteä hiihtämään ylämäkiä täydellä teholla napit korvilla yhdistettynä Teamsiin ja samalla vastailla kollegoilleni viikkopalaverissa kriittisten asiakashankintojen onnistumiseen. Tämä korrekti vastaaminen vain tapahtui vauhdin hurmasta johtuen pienellä viiveellä ja muutamalla kummallisella kakomisella ja hengityksen vinkunalla maustettuna. Ajatuksenani oli yhdistää tekevä ote töihin ja kuntoilun hoitaminen siinä sivussa.

Ei ehkä kuulosta enää niin hemaisevalta.

Tunnistatko ilmiön? ”--Yhä useampi työntekijä on jatkuvasti kuin pikku pöhnässä – 'Aika kuluu merkityksettömään puuhasteluun’” otsikoi myös Helsingin uutiset 18.3.2018. Asiantuntijan mukaan työskentely tapahtuu tällöin toisin sanoen lievää humalaa muistuttavassa tilassa. Loistavaa! Olen siis viettänyt enemmän tai vähemmän koko korona-ajan, yli kaksi ja puoli vuotta, hilpeässä hiprakassa. Miksei minusta vain ole tuntunut järjestyttävän iloluontoiselta vuorokausien ympäri?

Multipaskauksen perusteet metsäsektorilla

FOR-2022, ”Johdatus multipaskingiin – teorian ja käytännön menetelmät, 5 op”.

Etäluentokurssi. Ilmoittautuminen on sitova.

Luennoitsija: *Sphagnum* spp.

Opintojakson sisältökokonaisuudet:

1. Älä opettele keskittymään yhteen asiaan kerrallaan. (Tee mieluiten kymmentä asiaa yhtä aikaa, äläkä suodata mitään liian vaikeasti ymmärrettävää tajuntaasi.)
2. Älä hankkiudu eroon häiriötekijöistä. (Pidä vähintäänkin kaikki puhelimen ilmoitukset päällä ja tarkistele niitä alituisen.)
3. Älä ole sataprosenttisesti läsnä, kun puhut jonkun kanssa. (Vaikuta mahdollisimman hajamieliseltä ja poissaolevalta.)
4. Älä laadi realistista aikataulua, jossa huomioitaisiin nukkuminen ja syöminen.
5. Älä koskaan sano ei. (Inspiroidu esimerkiksi **Jim Carreyn** tähdittämästä elokuvasta *Yes man*.)
6. Älä koskaan lopeta. (Nauti kaaoksen ja hallitsemattomuuden tunteesta.)

Tieteellisen tarkasti suoritettujen multitaskauksen googlettelun jälkeen ehdottomasti trendaavimmaksi sanoiksi nousivat ”vaara aivoille”, ”tuhoa aivoja”, ”oireina muistin pätkiminen ja keskittymiskyvyn katoaminen”. Jaahas. Tämä pistää miettimään.

Hyvä uutinen on kuitenkin se, että tutkijoiden mukaan multitaskauksen kiertestä on mahdollista päästä eroon ja keskittymiskykyä voi elvyttää elämäntapavalinnoilla. Lisäksi lieventävänä asianhaarana on viisaiden psykologian tohtoreiden mukaan yksinkertaisen, ns. autopilotilla toimivan, motorisen tekemisen yhdistäminen keskittymistä vaativaan puuhaan. Tällöin pienen puuhastelun, kuten imuroimisen, tiskaamisen, lenkkeilyn tai vaikkapa neulomisen yhdistäminen voi jopa taittaa levottomuutta. Kuinka lohdullista!

Tätä hyvin vakavasti otettavaa autobiografista tekstiä kirjoittaessani törmäsin myös hieman uudempaan termiin nimeltä multipasking. Mielestäni tuo sana kattaa aivan kaiken mahdollisimman kokonaisvaltaisesti. Multipasking lähinnä tarkoittaa sitä multitaskauksen realistista muotoa, jossa tehdään useita asioita samanaikaisesti, mutta hyvin huonosti. Eli paskasti. Se myös uuvuttaa tekijänsä, mistään ei tule valmista ja se keskeneräinenkin on ihan paskaa. Toisaalta multipaskaus on taitolaji, joka vaatii perusteiden syvälaatuista haltuunottoa ja runsasta käytännön kenttäharjoittelua (ehkä Hyytiälän metsäasema tarjoaisi tällekin oivat puitteet?!).

Pitäisiköhän minun alkaa pitämään tästä omaa viiden opintopisteen alkeiskurssia, nimellä ”Johdatus multipaskingiin – teorian ja käytännön menetelmät, 5 op”? Minusta todellakin tuntuu siltä, että olen kerryttänyt vankkaa kokemusta ja ohittanut vasta-alkajat Duracell-pupun vauhdilla tässä jalossa lajissa jo aikapäiviä sitten.

Ilmoittautumisia otetaan vastaan heti ensi periodissa!

METSÄHISTORIAN PALSTA

TOIVO JOKINEN

Historiapalstamme edetessä onnellisesti seuraavaan aiheeseen, olen valinnut sen käsittelevän metsäläisten kerhohuonetta, eli tuttavallisemmin kertsiiä. Idean tähän sain opiskelijaystävältäni ja pidänkin sitä erittäin sopivana, kun otetaan huomioon asian ajankohtaisuus. Myö on nimittäin saamassa oman kerhotilansa B-talon ensimmäisestä kerroksesta.

Käyn kanssanne läpi metsäläisen kerhohuoneen kaukaisemman historian, ajan täällä Viikissä sekä kertsin tulevaisuuden näkymät. Tukeudun tässä aiheessa vahvasti Metsäylioppilaat ry:n vuonna 2009 julkaisemaan teokseen *Korpien hurjassa humussa*, jonka lukemista lämpimästi suosittelen metsäylioppilaiden historiasta kiinnostuneille.

Matkaamme ajassa taaksepäin vuoteen 1951. Olemme Unioninkadun Metsätalolla, jota asuttavat Helsingin yliopiston metsätieteelliset laitokset, metsäntutkimuslaitos sekä osittain humanistisen tiedekunnan kielitieteelliset laitokset. Vuosi 1951 on merkittävä metsäläiselle kerhohuoneen historialle, sillä vaikka ainejärjestömme saikin huoneen heti Metsätalon valmistuttua vuonna 1939, ei sitä käytännössä kerhotilana käytetty. Nyt syksyllä 1951 on asia toisin. Toinen metsänarvioimistieteen laitoksen piirustussaleista on luovutettu metsäylioppilaille kerhotilaksi, jota he innokkaasti ryhtyvät sisustamaan, sillä mitä käytettävissä on.

Metsänhoitajien puoliset lahjoittavat kerholle verhot sekä tekstiilit ja seiiniä

koristavat taiteilija-metsänhoitajien lahjoittamat taulut. Jykevät puurunkoiset huonekalut tuovat arvokkuutta kerhotilan olemukseen. Oletettavasti näihin aikoihin myös kertsikalustomme kruununjalokivi, **Martti Tertin** muotokuva löytää paraatipaikkansa vastasyntyneen kerhotilamme seiniltä. Onneksi mainittu taideteos, jonka teettäminen oli yhdistyksemme ensimmäisistä tehtävistä sotien jälkeen, on vielä nykyään tallella. Samaa ei voi sanoa jykevästä puurunkoisista huonekaluista.

50-luvulla ja sitä seuraavien vuosikymmentä aikana kerhotila löytää ulkoisen olemuksensa ja merkityksensä metsäylioppilaille. Saman hengen löydät kertsiltämme nykypäivänäkin. Kerho täyttyy sanomalehdistä, sarjakuvista sekä kaikenlaisista määräisistä ja epämääräisistä papereista. Kehitys nähdään paperien muodostamaksi ekosysteemiksi, jonka rauhaa häiritsee vain harvoin siivoukseen hätistelty fuksikurssi.

Huomiota vierailijoissa herättävät erilaiset metsäylioppilaiden ”sotasalaalit”, joita kertyy tiemillaisista tapahtumista ja matkoista. Mainitsen esimerkkinä kontrabasson, joka vauhdikkaan juhinnan ”kovassa ajossa” särjetään ja tämän vuoksi joudutaan lunastamaan. Maksumiehiksi joutuvat syypäät kirjoittavat ylpeinä nimensä soittopeliin. Nimien joukossa on myös aikanaan metsämaatietien professoriksi nimetty **C. J. Westman**.

Ajan saatossa Hammaslääkärituoli, vanhojen tenttikysymysten arkisto, kasa maailmalta varastettuja liikennemerkkejä sekä Viking Linen romutetusta aluksesta peräisin olevat valtavat nahkasohvat, myös löytävät itsensä metsäylioppilaiden kerhohuoneelta. Elämä kertsillä on ihanaa. Se on kahittelun ja yhdessä olemisen keskus, jota eräät kuvailevat: ”aiempien forstivuosikertojen yhdessä luomana ihmeiden paikkana”.

1990-luvulta lähtien metsätalouden ja puunjalostuksen taloudellinen merkitys kuitenkin heikkenee ja samalla metsätieteellisen laitoksen asema Metsätalolla. Pitkään on käyty keskustelua uudesta tilasta Viikissä, joka olisi vuosikymmeniä suunnitellun Helsingin yliopiston uuden – neljän kampuksen mallin seuraus. Tiedekunnan laitokset halutaan sijoittaa samalle kampukselle, mikä sinänsä kuulostaa järkevältä, mutta herättää vahvaa vastustusta metsälaitosten henkilökunnassa. Keskustaan metsätalossa metsätieteet tuntuvat omalta tiedekunnaltaan. Sijaintimme ilmaisee vahvaa asemaa yliopistossa sekä yhteiskunnassa. Onhan metsätieteillä pitkä ja kunniakas historiakin rakennuksessa. Eihän meitä voisi pois heittää?

Exodus. Se tapahtuu joulukuussa vuonna 2000. Raha on ratkaissut kiistan. Aina vain suuremman osan yliopiston toimintamenoista vievät tilakustannukset saavat lopulta päättäjien vaa’an kallistumaan Viikkiin päin. Metsälaitokset määrätään siirtymään vuoden 2001 alussa Viikkiin 1960-luvulla rakennettuun, mutta vasta remontoituun B-taloon. Metsätalon läksiäisissä henkilökunta ja opiskelijat juhlarivin menoin laskevat Tertin muotokuvan alas menetetyn kerhuhuoneen seinältä.

Tilanne Viikkiin saatavasta metsäylioppilaiden kerhuhuoneesta näyttää vuosituhanen vaihteessa epätodennäköiseltä. Muilla ainejärjestöillä ei ole omia kerhotilojaan Viikissä, eikä resursseja metsäläisten kertsiiin ole yliopiston suunnalta liikennemässä.

Saamme kiittää metsäylioppilas **Teppo Hujalaa**, että olemme päässeet nauttimaan Mmylin kerhotilasta pitkälti omanamme. Hujalan ollessa mukana B-talon remontoinnin toimikunnassa, hän sai tärkeää tiedustelutietoa liittyen ainejärjestöille tulevaan yhteiseen kerhotilaan. Nimitäin itse tilan sisustaminen on vielä täysin

auki. Metsäylioppilaat innostuneena tarjoutuvat sisustamaan tulevan kerhotila, jonka muut ainejärjestöt ilomielin hyväksyvät. Toiset ainejärjestöt eivät ilmeisesti ymmärrä millaisesta sisustuksesta he ovat menneet sopimaan ja metsäläisten kantaessa arsenaaliaan ovesta, on jo liian myöhäistä vastustaa sovittua.

Nyt vuonna 2022, ovat kerhuhuoneemme neliöt jälleen kerran pienenemässä. Luke on halukas käyttämään MMYLin tiloja omaan toimintaansa, jonka vuoksi Kerhotila tulee poistumaan ja joutuu samalla remonttiin. Keskustelu uusista tiloista, tulevaisuudesta ja käytännön toteutuksista ovat sekavia, johtuen osittain huonosta kommunikaatiosta. Lusikkaa sopassa pitävät ainakin HY tilat, HY 247 kiinteistöpalvelut, MMtdk, Myo, Luke, MMYL, Senaattikiinteistöt ja varsinaista remonttia toteuttavat toimijat. Myölle on luvattu oma uusi kerhotila ja sen rakentaminen alkaa vanha kerhotilan remontoinnin yhteydessä. MMYLissä on herännyt pelko kerhotilattomuudesta ja toimia tilanteen ratkaisemiseksi on laitettu vireille. Jännitystä herättävät myös huhut Myon kertsin uudesta silmäterästä, jonka luomiseen tarvitaan Seppä Ilmarisen tyyllisiä kaukokartoitusloitsuja.

Näinä sekavina aikoina olisi tärkeää, että metsäylioppilaiden joukosta löytyy vielä Teppo Hujaloita. Oikeita ihmisiä oikeissa paikoissa, jotka varmistavat metsäylioppilaiden edun haastavissa tilanteissa. Ehkäpä jonain päivänä heidän ansioistaan, Martti Tertti pääsee takaisin metsätalon seinille ja exodus päättyy. Toivoa saa aina. 🌲

Salaman halkaisema puu.

Tukeilla havainnollistettiin erilaisia asetteita.

PUUN SUPERVOIMAT

Tiesitkö, että puun koskeminen rauhoittaa? Ja että metsän puiden lisäksi myös puumateriaalilla on havaittu hyvinvointia ja terveyttä edistäviä ominaisuuksia?

TEKSTI JA KUVAT: SENNI KANERVA

Tiedekeskus Heureka SuperPUU-näyttely esittelee puuta rakennusaineena, mutta myöskään puiden ekologista merkitystä ei ole unohdettu. Kyseessä on Heureka vaihtuva päänäyttely, jossa on ollut mukana useita metsäalan yhteistyökumppaneita.

Näyttely oli täynnä kaikenlaista interaktiivista touhuttavaa. Itsekseni mietin, että olivatko haju-näytteet metsän tutuista hajuista pääsylipun hinnan arvoinen juttu. Ehkäpä nykysuomalainen on sen verran vieraantunut luonnosta, että kuusen haistelu menee elämäksestä. Pääsin kokeilemaan puuteemaista ”Arvaa kuka?” -peliä, selvitin oman lempipuuni Luonnonvarakeskuksen tutkimukseen osallistumalla ja kiersin tukkipuuna sahalla.

Vaikka näyttely ei tarjonnut metsätieteilijälle kovin paljon uutta informaatiota, kannattaa siellä silti käydä. Ja jos mitään muuta ei jää käteen, niin ainakin voi iloita ilmaisista männyn siemenistä, jotka sai napata mukaan vielä ennen lähtöä. 🌲

PSSST!

**Muistathan, että opiskelijat saavat
Maaseudun Tulevaisuuden puoleen hintaan.**

Tilaa Maaseudun Tulevaisuus niin
maaseutu kulkee aina mukana.

Tilaa oma MT
MT.FI/opiskelija
tai käytä QR-koodia

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Tavataan joka päivä. **MT.FI**

NIVOJA ELÄMÄNI KOSKIEN VIRRASSA

HARRI VASANDER

Pohdin Forstihuutoon pyydettyä vapaamuotoista kirjoitusta matkalla Hyytiälään. Olen monella tavalla etuoikeutettu kansalainen. Työelämäni kietoutuu monin tavoin yksityiselämäni. Olen aina saanut tehdä töitä erinomaisten kollegojen ja loistavien nuorten opiskelijoiden kanssa. Se on vähintään viivästyttänyt muuttumistani vanhaksi äreäksi ukoksi, jonka teemoina elämässä olisi: ”ennen oli kaikki paremmin” tai ”kaikesta hauska on vähintään 30 vuotta”. Työ on kuljettanut vantaalaisen maalaispojan pohjoisen palsoilta boreaalisen ja temperaattisen kasvillisuusvyöhykkeen kautta tropiikin suosademetsiin ja plantaaseille hurjaa vauhtia. Joitakin pysyvämpiä nivakohtia on elämässäni kuitenkin ollut.

On loogista aloittaa nivakohtien muisteleminen Helsingin ja muidenkin yliopistojen tutkimus- asemista, joilla olen viettänyt yhteensä aikaa lähes saman verran kuin kotona. Hyytiälän kesäni silloisen suometsätieteen laitoksen assistenttina alkoivat 1985, kun laitoksen johtaja, professori **Leo Heikurainen**, oli kuollut kokousmatkalla Saksassa ja laitoksen kaksi assistenttia lähtivät muihin töihin. Sen jälkeen olen ollut Hyden kesä- ja muilla kursseilla vuosittain yhtä vuotta lukuun ottamatta. Tänä kesänä on siis minun 37. kesäni Hydessä. Ennen vanhaan suokursseilla saattoi kulua viisi viikkoa; nyt viisi päivää. Tutkimusaineistojen keruun

intensiivisimmän kauden aikoihin loppuaika kesästä menikin siihen!

Hyytiälä ei ollut ensimmäinen asemakokemukseni. Olin viettänyt opiskelija- ja tutkimuselämää sitä ennen Lammin biologisella asemalla ja tutustunut myös Evon metsäoppilaitokseen. Näiltä kesiltä jäi elämäni mm. viisikirjaiminen käsite SAHTI, jonka Ilosanomaa olen pystynyt jakamaan myös Viikissä. Yksi tärkeä tutkimusasema oli Joensuun yliopiston Mekrijärvi, jossa tehtiin maastokokeita ensimmäisessä EU-projektissa jo ennen Suomen liittymistä EU:n jäseneksi. Yhteistä rahaa kutsuttiin silloin vielä ECU:ksi (European currency unit). Muistan, miten iloinen vastaväittäjäni professori **Seppo Eurola** oli, kun valuutan nimeksi tulikin euro. Tunnustan äänestäneeni EU:n liittymisen puolesta lähinnä tutkimuspoliittisista syistä.

Muita niva-asemia ovat olleet Oulanka, Värriö, Muddusjärvi, Kilpisjärvi ja Kevo. Oulangalta käsin on tehty maastoretkeä puistoon ja rajavyöhykkeelle tutkimaan ja valokuvaamaan sammalia sammalkirjoihimme. Kevolla on tehty maastotöitä palsasoilla monena keväänä yhdessä hollantilaisten tutkijoiden kanssa. Ainutlaatuisia elämyksiä hienoissa maisemissa upeiden ihmisten kanssa! Kunpa tämä asemien verkosto voisi tulevaisuudessakin elää ja kehittyä!

Entäpä, jos pääsisi ylittämään Oulangan kohdalta itärajan? Olisi nopeasti Paanajärvellä, josta voisi jatkaa vaikkapa etelään Kalevalan kansallispuistoon, koukata Äänisen taa Vodlajärven kansallispuistoon ja sieltä Laatokan pohjoisrantaan ainutlaatuiselle kalliojyrkänteiden, syvänteiden ja silokallioiden alueelle. Jossakin välissä pitäisi käydä katsomassa Sorokan ja Äänisen Salon kalliopiirroksia eli uurroksia, jotka viime vuonna hyväksyttiin UNESCO:n maailman luonnonperintölistalle. Näissä kaikissa ja useissa muissa vastaavissa projekteissa olen saanut olla mukana. Osittain olen pystynyt noita kokemuksia välittämään Karjalan, Kuolan ja Komin opintoretkillä. Niistä yhdellä olimme Sallan Alakurtin raja-asemalla viisi tuntia kuulusteluissa rajarikkomuksesta – tai minä olin ja muut istuivat bussissa. Siitä seurasi oikeusistunto Alakurtin syyttäjänvirastossa, sakot ja pieni venäläinen rikosrekisteri. Sakkojen maksaminen oli vaikeata ja onnistui vain petroskoilaisten ystävien avulla. Jostakin syystä sakkojen saajalla/maksajalla piti olla pysyvä osoite Venäjällä. Niinpä ystäväni ja kollegani **Oleg Kuznecov** merkitsi minut alivuokralaisekseen. Minulla on siis alivuokralaishuone Petroskoissa osoitteessa Leninin valtatie 40. Samassa talossa sijaitsee ravintola Kivatš. Milloinkohan sinne pääsee? Ei varmaan muutamaan vuoteen.

Temperaattisella vyöhykkeellä on ollut useita

nivakohtia. Yhtenä niistä voin mainita Azorien saaristossa Terceiran saarella sijaitsevan golfareiden luksushotellin. Muistan sen sijainnin ja kaiken luksuksen, mutta en nimeä, jota en myöskään viitsi etsiä, koska se ei ole oleellista. Oleellista on, että paikallinen maatalousyliopisto on tehnyt hotellin kanssa sopimuksen, jonka mukaan hiljaisina aikoina golfkauden ulkopuolella yliopisto voi majoittaa vieraitaan edullisesti. Hotellilta on kävelymatka yliopistolle ja siitä olisi uintimatka kilometrin syvänteelle, jonne kaskelotit saapuvat kalastamaan jättikalmareita. Kuuleman mukaan rannalle on joskus ajautunut niiden 10-metrisiä lonkeroita, jotka ovat vielä paine-eron vuoksi räjähtäneet auki. Oikeita merihirviöitä!

Ensimmäisen kerran matkustin Terceiralta professoriystäväni **Jukka Laineen** kanssa kuvaamaan rahkasammalia Euroopan rahkasammaleet -kirjaamme. Meillä oli hyvä diili. Kumpikin piti yhden luennon iltayliopistossa ja yliopisto maksoi golfhotellin ja matkat saarella. Hieman jännitti, miten noin kalliisiin luentoihin suhtauduttaisiin? Isäntämme ensin niitä kehui vuolaasti, piti pienen rauhoittavan tauon ja totesi sitten olleensa hieman pettynyt! Taas pieni tauko ja sitten pettymyksen syy: emme olleet käsitelleet ollenkaan Suomen soiden pieniä lihansyöjäkasveja, joita ei ole koko Azorien saariston soilla! Seuraavana vuonna piti siis palata sellaisen

luennon kanssa ja sitä seuraavaankin käyntiin piti jäädä joku toinen syy!

Heti EU:n liittymisen jälkeen seurasi useita trooppikin suoprojekteja lähinnä Indonesiassa, mutta myös Malesiassa ja Vietnamissa. Pääsiäiset kuuluivat kokouksissa, koska Euroopan maissa yliopistoissa oli silloin lomaa ja muslimimaissa ei pääsiäistä tunneta. Tuliaisiksi vein usein Mignon-munia, joiden syöminen trooppisella aamupalalla oli melko sotkuista. Maastotöiden aikana Borneossa Palangka Rayan kaupungissa asuimme yleensä kollegamme ja dajakkien heimojohtaja **Suwidon** kolmikerroksisessa dajakkien long house -perinteiden mukaan rakennetussa mainiossa talossa. Suwidon anoppi teki ruoat perinteiden mukaisesti. Ladonlukossa valitsen nykyisin aina perunat riisin sijaan.

Suwidon talon kolmannessa kerroksessa oli pieni pimeä huone, jonne kukaan muu kuin Suwido ei saanut mennä. Siellä asuivat suvun henget, joiden kanssa hän keskusteli ja kysyi neuvoa lähes päivittäin. Henget olivat mieltyneet Fantaan. Erään kerran vein tuliaiseksi Lakkalikööriä, jota Suwido tarjosi myös esi-isien hengille. He totesivat, että tästä lähtien Fantat saavat jäädä tarjoilematta, koska Lakka on niin paljon parempaa!

Saavun Hyytiälään. Uusien puurakennusten työmaa jalkapallokentällä muokkaa ja hallitsee maisemaa. Mietin, olisiko elämäni nivakohdistista esittää jotain yleispätevää ohjetta nuorille opiskelijoille, vai jäävätkö ne harmaantuneen opettajan yksittäisiksi muistikuviksi elämän koskien välissä?

Ystävän merkityksen tajuaa silloin, kun joutuu menemään hänen hautajaisiinsa ja pitämään siellä puheen. Siis nimenomaan joutuu, koska sellaista tilannetta ei halua kohdata. Arvostakaa ja pitäkää kiinni ystävistänne. Sama koskee tietysti perhettä, mutta ei siitä enempää, kun olen tässä keskittynyt työelämäni. Jos teille tarjoutuu hyvä tilaisuus, joka ei sodi elämänne suuria periaatteita vastaan, tarttukaakaan siihen. Voitte tietysti tarttua tosi hyvään tilaisuuteen, vaikka se sotisi periaatteitanne vastaan. Silloin elämä ei ole onnellista ja kannattaa katsella seuraavaa tilaisuutta. Älkää pelätkö turhaan! Maailma on avoin ja odottaa teitä. Teillä on keinot ja avaimet suuriin tekoihin! Luotan tulevaisuuden tekijöihin eli teihin, arvoisat Forstihuudon lukijat!

Kiitokset: Minulla on ollut ystäviä, tukijoita, kollegoja, sukulaisia ym. paljon auttamassa. En maininnut kuin muutaman nimen kirjoituksesani, koska muutoin kirjoitus olisi tuplaantunut. Mainitsemattomat henkilöt tietävät ansionsa. 🌲

WISKI GOES RUKA 2022

TEKSTI JA KUVAT: EETU RÄTY, WISKI HALLITUS

WiSki eli Viikki Ski on lähdössä kahden vuoden tauon jälkeen kuuluisalle Rukan reissulle ja kansa on janoisempaa kuin koskaan aiemmin. Tapahtumia on tänä vuonna järkätty Viikissä paljon, mutta niistä yksikään ei vedä vertoja Rukalle. "Ootko kuullu rukasta?!!" on varmasti monelle vähän liiankin tuttu kysymys. Rukahaippi alkoi jo syksyllä reissulaisten omassa WhatsApp-ryhmässä eikä menoa tuntunut haittaavan paljoa se, että reissu jouduttiin siirtämään tammikuun lopusta huhtikuun kevähangille. WiSkin hallitus on uudistunut osittain hetken hiljaiselon jälkeen ja itsekin tulin valikoiduksi mukaan tähän Viikin kovimpaan pumppuun.

Lähtiks dösät jo?

On keskiviikko aamu ja kello on 6.30. Ensimmäiset reissuun lähtijät alkavat valumaan Think Companyn pihalle. Ilmassa on sähköistä jännitystä. Hallitus on valmistellut reissua jo syksystä asti ja hionut reissusuunnitelman täydelliseksi. Busseihin lastataan trukkilavallinen sponso ribisseä ja Saksan tuliasia (minttua) suoraan kuusikaupan pakusta. Tasan seitsemältä, kaikkien yllätykseksi aivan ajallaan, Viikistä lähtee kaksi bussilastillista janoista laskukansaa. Näihin busseihin oli valikoitunut vain Viikin parasta A-ryhmää ja ekat kuparit maistellaan heti lähdön yhteydessä. WiSki tunnetaan kekseliäistä teemoistaan ja bussimatkalle valikoitui teemaksi

sinkkulaiva. Hallitus piti koko 13 tunnin matkan ajan huolta, että sinkkulaivan matkustajille viini virtasi mukeihin ja ettei viihde päässyt loppumaan. Ohjelmanumeroista kansan suosikiksi valikoitui selkeästi speed dating, jonka aikana reissulaiset pääsivät tutustumaan kanssamatkustajiin. Kun bussit saapuivat vihdoin illalla Rukalle, porukka siirtyi suoraan mökkeihinsä jatkamaan bussissa kerättyä vauhtiaan. Ketään ei vaikuttanut haittaavan se, että bussit olivat jumissa jäisessä mäessä mökkien edessä. Iso kiitos bussikuskeille rautaisista hermoista ja hyvästä huumorintajusta matkan aikana.

Ralli, rinnerieha ja selviytyminen

Seuraava päivä ja meno jatkuu samana. Tämän päivän teemaksi on valikoitunut ralli. Aamulla rinteeseen hakemaan pakolliset laskut alta pois ja sen jälkeen lähimpään rinneraflaan nauttimaan keittolounasta. Rinteestä suoraa saunaan ja saunasta suoraa mökkiapproille. Aurinkorinteen mökkejä kiersi viikkiläinen rallikansa. Mökkiapproihin järjestäjät olivat keksineet osalistujille jännäänkin jännempiä (juoma)pelejä. Approjen jälkeen otettiin yhdessä suunta kohti paikallista juottolaa, Zonea, jonka pöydillä tanssiminen jatkui pilkkuun asti. Onneks kukaa ei pudonnu pöydiltä.

Aamulla heitettiin retrolaskukamat päälle ja suunnattiin Maston taukotuvalle, jonne WiSkin hallitus oli järjestänyt rinneriehan. Rinnerieha oli sen kaliiperin tapahtuma, että samaan aikaan Turussa järjestetty pikkulaskiainen joutui huhujen mukaan harkitsemaan iltaohjelmansa perumista, osallistujien vähäisyyden vuoksi. Rukalla sen sijaan hallitus pyöritti levyjä ja tarjoi enemmän ilmaista juomaa kuin kukaan pystyi juomaan. Rinneriehasta matka jatkui rinteiden kautta takaisin mökkeihin, joista hallittu kaaos jatkui rankan saunomisen jälkeen Pisteeseen.

Viimeinen päivä karsi tekijät harrastelijoista.

Teemana oli selviytyjät ja vain harvat selviytyivät rinteeseen enää tässä vaiheessa. Tavoitteena monella oli selvitä illaksi baariin ja tähän monelle rautamaksalle parhaaksi keinoksi osoittautui heti aamusta vetämisen aloittaminen.

Lähtöaamuna porukka nousi busseihin raikkaan levänneinä. Huhujen mukaan osa reissulaisista oli jopa ehtinyt nukkumaan reissulla. Tästä ei kyllä ole varmuutta. Busseissa oli mukava huomata, kuinka ihmiset ja kaveriporukat olivat menneet sekaisin tämän Viikin parhaan poikki-tieteellisen tapahtuman aikana. Takaisin Viikissä oltiin maanantaina aamuyöllä ja valmiina seuraavan viikon tapahtumiin. Moni reissulainen voi varmasti yhtyä erään reissukonkarin sanoihin ja olotiloihin. ”Tää oli kyllä mun vika reissu. Nähdään ens vuonna uudestaan.”

Jälkeenpäin on pakko sanoa näin järjestäjänä, että on miellyttävää, että tällä raittiusseuran reissulla ei hajotettu yhtään keittiökäkalustetta, yksikään reissulainen ei joutunut ensiapuun eikä yhdestäkään kiukaasta varastettu kiukaaskiviä.

Kiitos, anteeksi ja lets pull some wet. Ens vuonna uusiks.

TEE-SE-ITSE - VAPPUKIRPPU!

SINI SALKO

Leikkaa kirppuneliö lehdestä ja taittele ohjeiden mukaan:

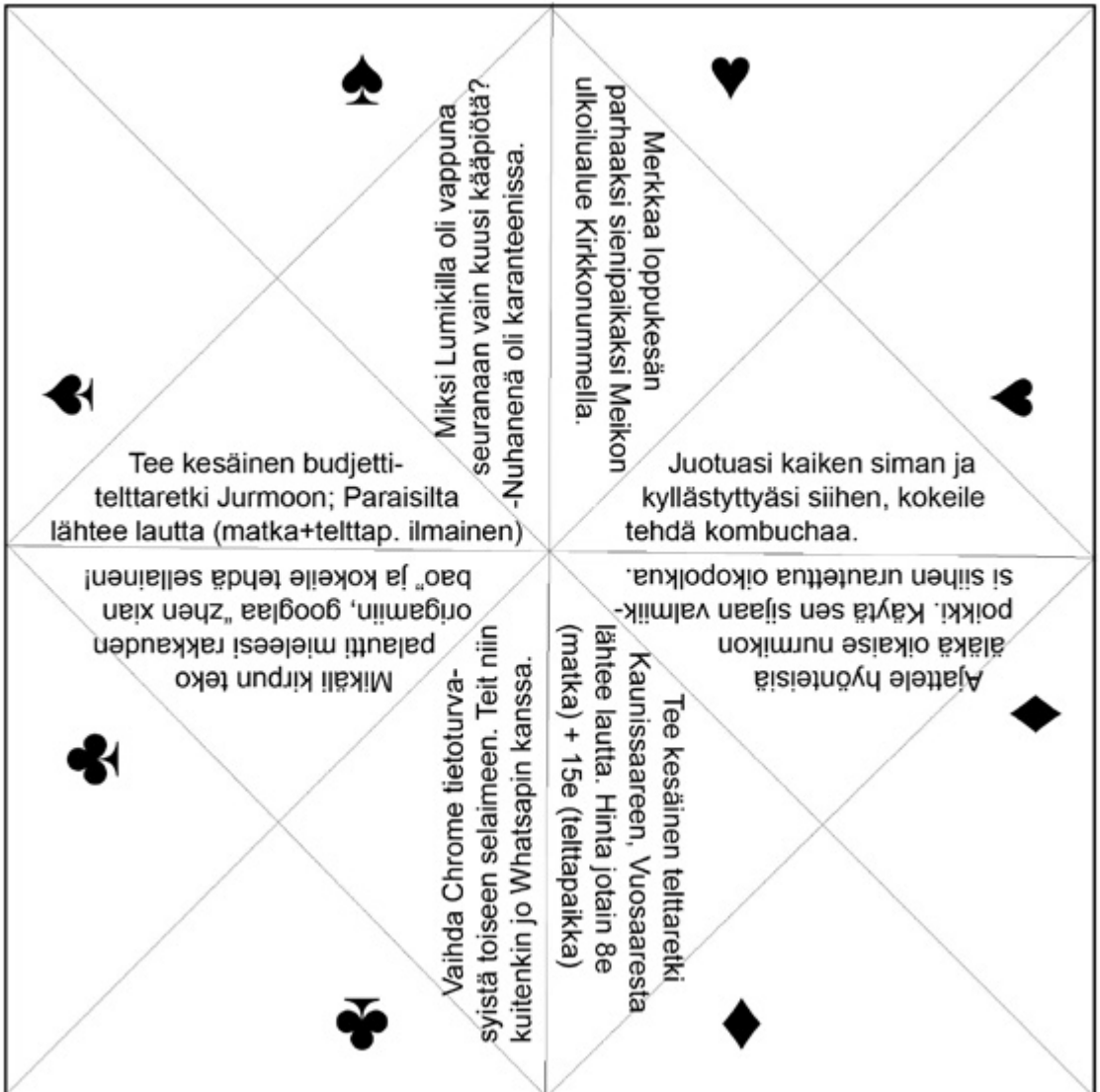
1. Käännä neliö kirpputekstipuoli ylöspäin. Taita neliön vastakkaiset kulmat yhteen, vahvista taitos kunnolla ja avaa se. Tee sama neliön toisilla kulmilla. Taitokset muodostava paperin keskelle x-kirjaimen.
2. Käännä neliön kirpputekstipuoli alaspäin.
3. Taita neliön kaikki kulmat x:n keskukseen, jolloin paperin reunoista muodostuu keskelle uusi, pienempi x.
4. Käännä neliö jälleen ympäri.
5. Taita neliön kulmat vielä kerran keskukseen. Kirppu on nyt avaamista vaille valmis.

6. Helpota avaamista taittamalla neliö puoliksi ja puoliksi. Sitten voit houkutella kirpun jalat esiin ja aloittaa vappupelin.

Vappupelin kulku:

Voit pelata peliä yksin tai porukalla. Valitse numero ja korttipakan maa. Auo kirpun suuta valitsemasi luvun verran ja avaa kirpun lärpäke valitsemasi maan kohdalta. Toteuta sitten kirpun antama ehdotus!

Monipuolinen kirppu toimii myös käteväenä vappualkometrinä: mikäli sen taitto sujuu ongelmitta, sinun kannattaa vielä jatkaa juomista.

MYO 113 – METSÄKLIIMAKSI

VILMA TOIVONEN

Maaliskuussa juhlimme!

Ainejärjestömme Metsäylioppilaat ry täytti tänä vuonna 113 vuotta. Se on kunnioitettava ikä ja se on mahdollistanut monet juhlat ja tapahtumat metsäläiskursseille jo vuosien ajan. Juhlapäivä on virallisesti 1.3., joten juhlallisuudet sijoittuvat usein maaliskuun alkupäiville.

Tänä vuonna syntymäpäivää juhlimme Metsäkliimaksin merkeissä 4.3., ja paikalle oli löytänyt hyvin väkeä. Peruutuksiakin oli tullut, sillä vanha ystävämme korre aiheutti edelleen hieman sekasortoa. Oli kuitenkin virkistävää nähdä myös monia tuttuja kasvoja niin vanhempien kuin nuorempienkin kurssien keskuudessa.

Haluan tässä heti alussa jo palata hetkeksi hieman taaksepäin historiassa. Edellisen kerran, vuonna 2020, metsäläisten juhliessa metsäkliimaksissa sattui niin, että seuraavana päivänä alkoivat ensimmäiset hallituksen asettamat koronarajoitukset. Jo tuolloin tapahtuman järjestäminen oli siis hieman epävarmalla pohjalla, mutta kuten tapoihin kuului, jallupullot kiersivät pöydissä.

Mutta tänä vuonna juhlahumu oli eri tavalla odottavaa: paluuta normaaliin opiskelijaelämään. Metsäkliimaksin järjestäminen onnistui hienosti, vaikka järjestäjistäkin oli hieman puutetta. Ennakkovalmistelut olivat kuitenkin muuten hyvällä mallilla, ja rohkeimmat viikkiläiset riensivät avuksi vain muutaman tunnin varoitusaajalla.

Juhlapaikkana oli tälläkin kertaa Käpylän työväentalo, jonka tila toimii oikein hyvin sitsimäiseen toimintaan. Pöytien lähekkäisyys, tiivis ilmapiiri ja lyhyt matka keittiöön ovat tärkeitä tunnelmanluojia, niin henkilökunnalle kuin muillekin.

Juhlan alussa cocktailtilaisuus otti vieraat vastaan, ja iloinen puheensorina täytti pian kokonaisen talon. Alkumaljat tyhjentyivät yksi kerrallaan, ja paikat alkoivat löytyä pöydistä. Kohta ilmoille kajahtikin jo ”Äänisen yö”, niin tuttu metsäläisperinne.

Juhlan alkua siivittivät laulunjohtajan ja rohkeimpien toiveet, mutta iltaa pitkin kuulimme hyvinkin erilaisia toiveita ja tarinoita toiveiden takana. Erityisesti mieleen jäivät iloiset juomalaulut, joiden helppoja ja päähän soimaan jääviä sanoja oli mukava kuulla pitkästä ajasta. Jos sitseiltä ei jää seuraavaksi aamuksi päähän soimaan juomalaulujen kimara, voi alkaa epäilemään, onko sittenkään ollut edellisenä iltana juhlimassa.

Juhla jatkui reippaasti musiikillisten elämysten siivittämänä jälleen niin, ettei puheelle pöytäseurueen kesken, saati syömiselle, jäänyt kovinkaan paljon aikaa. Se ei kuitenkaan haitannut, sillä juomaan kerkesi koko ajan hyvin (tässä kohtaa myös kiitos järjestäjille hyvin huomioidusta alkoholittomasta tarjoilusta, jonka itsekin valitsin). Vaikka myöhemmin ruokaa pitikin hieman odotella, ei sitä siinä kohtaa iltaa edes oikeastaan enää huomannut odottaa.

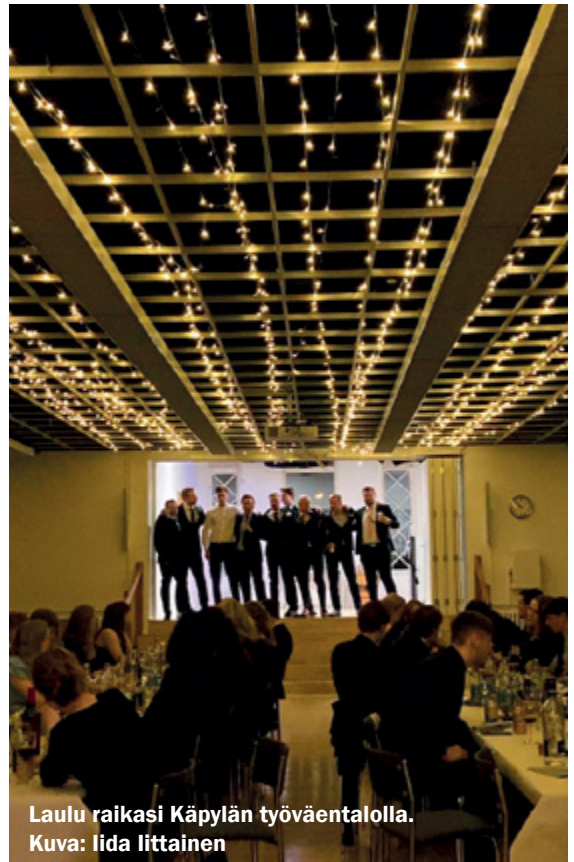
Metsäkliimaksin perinteisiin tutustuttiin myös, sillä kuulimme puheenjohtajan juhlapuheen sekä kiitimme ansiotuneita metsäylioppilaita. Ansiomerkit saivat tänä vuonna oikeutetusti vuoden 2020 puheenjohtaja **Anni Järvinen** ja uuden laulukirjan painoksen päätoimittaja **Sini Salko**. Kirjanpainajapalkinto jaettiin vuoden 2021 Forstihuudon päätoimittaja **Venla Luttiselle**. Onnittelut vielä minunkin puolestani kaikille teille, joiden kanssa minulla on ollut ilo päästä työskentelemään.

Myös allekirjoittanutta muistettiin ansiomerkillä vuoden 2021 puheenjohtajuudesta, ja kiitän siitä mitä nöyrimmin. Samassa haluan myös kiittää edellistä hallitusta ja kaikkia muita toimijoita, joiden ansiosta pääsin viettämään muistorikkaan vuoden kunnioitetulla paikalla ainejärjestössämme.

Illan aikana kuulimme myös tervehdysten Joensuun Metsäylioppilailta. Olen enemmän kuin iloinen, että joensuulaisille oli tänä vuonna laitettu kutsu, ja he olivat sen vastaanottaneet. Kiitos **Ommi** ja **Eetu**, että tulitte! Toivottavasti yhteistyö ainejärjestöjemme välillä jatkuu tästä tulevaisuuteen monipuolisena.

Tässä kohtaa haluan myös kiittää kaikkia, jotka olivat mukana juhlan järjestämisessä. Hallitus ja koronan kaataman henkilökunnan tilalle viime hetkellä saapuneet apukädet tekivät suuren työn, jotta metsäkliimaksista saatiin tänäkin vuonna juhla. Kiitos, että mahdollistitte tämän ilon meille.

Allekirjoittaneen panos tämän vuoden Metsäkliimaksiin oli päivämäärän päättäminen jo viime vuoden puolella, sillä yhdistyksemme tuore esimies **Markus** ei halunnut missään nimessä hukata mahdollisuutta osallistua rakkaaseen juhlaamme. Päivämäärä piti siis saada kalentereihin mitä pikimmiten, ja saimmekin nauttia Markuksen läsnäolosta juhlassamme.

Laulu raikasi Käpylän työväentalolla.
Kuva: Iida Iittainen

Suuret kiitokset juhlasta kuuluvat myös keittiöhenkilökunnalle. Ilman keittiötä ei ole juhlaa, ja olen jopa itsekin todistanut useasti, että keittiössä on itseasiassa ne parhaimmat bileet. Kiitokset siis **Eerolle** ja muulle väelle, jotka onnistuivat loihtimaan meille juhlavieraille niin hyvät ruoat, ettei sitseillä ole sellaisia aiemmin nautittukaan.

Ylipäätään koko juhlasta jäi tällä kertaa käteen kiitollinen ja iloinen olo. Maailman myllerryksessä on hyvä joskus pysähtyä viettämään iltaa ystävien kanssa ja unohtaa muut huolet. Aina-kin itselleni tuo ilta oli osaltaan käännteentekevä, koska nyt sen jälkeen katson taas tätä kevättä hieman uusin, vapaammin silmin. 🌲

METSÄASIAA

EEMELI KOKKONEN

Eletään herran vuotta 2022, ja minulla on kun-
nia olla ensimmäinen Forstihuudon uuden
mielipide- ja metsäkeskustelupalstan kirjoittaja.
Parempi myöhään kuin ei milloinkaan, sillä
metsäkeskustelu on käynyt kiivaana viimeiset
vuodet. Laajemmin nettialustat ja sosiaaliset
mediat ovat antaneet lähes kaikille helpon tavan
saada äänensä kuuluviin. Samalla jutun taso on
laskenut, ja syytökset disinformaatiosta ja valeuu-
tisista lentävät jopa presidenttitason politiikassa
päivittäin. Faktojen sekoituessa valeuutisointiin
ja somen sisällön ahdistaessa Suomen nuoret
näköalattomaan tilaan, on ajatuksella laadituille
painetuille mielipidejulkaisuille huutava tarve.
Nyt tarpeeseen on tulossa tyydytystä.

Noin reilu viisi vuotta sitten auringonlaskun
alaksi tuomittu metsäteollisuus alkoi jälleen
kannattaa. Lanseerattiin termi biotalous ja
rakennettiin Äänekoskelle sen ilmentymä, Metsä
Groupin biotuotetehdas. Alkuun iloittiin työpai-
koista ja toimeentulosta, mutta pian huomattiin,
että ”biotalous” merkitsee hakkuiden jatkumista
eli puiden tappamista jopa enenevässä määrin. Ja
sehän ei osalle käy.

Siitä lähtien muistan seuranneeni metsäkes-
kustelua. Keskustelua siitä, miten metsiä pitäisi
hoitaa, kuka metsien käytöstä päättää ja ennen
kaikkea kuinka paljon metsää voi kaataa, ennen
kuin jokin ”maaginen raja” ylittyy ja tapahtuu
jotain peruuttamatonta. Pähkinänkuoressa,

marginaalinen joukko Suomessa ei haluaisi
kaataa puita, vaan jättää ne metsään kuole-
maan. Suurimmalle osalle on aivan se ja sama,
ja vastaavasti metsistä suoraa hyötyä saavat
kannattavat luonnollisesti metsien taloudellista
käyttöä. Mutta vaikka keskustelu Hesarin kom-
menttikentissä olisi kuinka kiivasta, puuttuu
hyvin usein sieltä metsäammattilaisen perusteltu
näkemys ja amatöörit pääsevät viljelemään omia
näkemystään, jotka eivät välttämättä perustu
mihinkään järkipäiseen tai tutkittuun tietoon.
Metsämiesten ja -naisten äänen puuttuminen on
alan tulevaisuudelle ongelma – ja se on metsä-
läisten omaa syytä.

Metsätalouden puolesta puhuminen ja kantaa
ottavan keskustelun harjoittaminen vaativat
nykyään rohkeutta. Rohkeutta voittaa pelko, ettei
leimaannu ”avohakkaajaksi” tai viherkomma-
rihipiksi, joka haluaisi suojella Suomen ainoan
merkittävän luonnonvaran kapitalismin kouran
ulottumattomiin. Valitettavaa on todeta, että
metsätalouden vastustajilta tätä rohkeutta löytyy
metsäammattilaisia enemmän. Milloinpa olet
nähty Metsälehdessä tai Maaseudun Tulevaisuu-
den ulkopuolisissa medioissa metsä uutisointia
tai kommentointia kovin positiiviseen sävyyn?
Ja ovatko siellä metsäalan tulevaisuuden toivot
puolustamassa elinkeinoaan? Eivät ole, vaan vas-
tustajat kampittamassa Suomea puujaloiltaan.

Ammattitaitoon kuuluu ylpeys omasta alasta

Metsäasiaa -palsta on Forstihuudon uusi mielipideosio. Tämä palsta on oiva alusta harjoitella argumentointia ja mielipidetekstien kirjoittamista matalalla kynnyksellä! Metsäasiaa voi lähettää lehden toimituksen sähköpostiin.

ja osaamisesta. Argumentointi, suullinen ja kirjallinen kommunikaatio sekä kokonaisuuksien hallinta ovat myös tärkeä osa akateemisesti koulutetun metsänhoitajan perustaitoja. Lisäksi metsämieshenkeen on kuulunut kautta aikain rohkea ja suoraselkäinen käytös. Luulisi siis, että me jos ketkä osaisimme perustella edustamamme elinkeinon paikan tässä universumissa. Tällä hetkellä metsien käyttö tuottaa rakkaaseen kotimaahamme 10 miljardin euron arvonlisän, ja työllistää satoja tuhansia ympäri maan. Metsä uudistuu, ja sitä kaadetaan vähemmän kuin se vuosittain kasvaa. Luonnonhoito parantaa metsäluonnon tilaa talousmetsissä, ja monimuotoisuuden kannalta arvokkaimmat kohteet on suojeltu tai muuten metsätalouden ulkopuolella. Ilmastonmuutoksen hillinnässä puutuotteet hakkaavat fossiilitalouden aikaansaannokset mennessä tuleen. Joten metsäläinen: anna faktojen puhua puolestaan ja ole ylpeä siitä mitä teet. Ota rohkeasti kantaa, ennen kuin sen tekee joku muu metsistä vähemmän ymmärtävä. Metsäelinkeinoon kannattajia löytyy fundamentalisteista ja fossiilitalouden edustajista maailman tappiin asti, mutta puolustajat ovat harvassa. Jokaisen meistä vastuulla on edesauttaa metsäalaa, sillä kukaan muu ei sitä puolestamme tee. Mielipiteiden ilmaisemiseen tämä uusi palsta tarjoaa matalan kynnyksen harjoittelualustan, josta on hyvä aloittaa. Velliperseilyn ja myötäilyn aika on ohi. Tartu siis rohkeasti kynään!

ASSISTENTTIEN HYDEVINKIT 2022

HYITIÄLÄN KURSSILLE

Nimimerkki Sir Lawrence Breymanin ohje siitä, miten opiskeluaajoista pitäisi kertoa ulkopuoliselle vuoden 1959 Lenkki-nimisessä lehdessä (entinen Forstihuuto):

”Aluksi tulee sinun ehdottomasti mainita nimi Hyytiälä. -- Ei tee mitään, vaikka et olisi vielä käynyt siellä. Kaikki Hyytiälän kurssimuistot muovautuvat ennen pitkää noudattamaan samaa kaavaa. ’Perinnerikas muistojen helminauha saa uuden helmen...’ -- Kesä kuluu ja oppi karttuu. Viimein tulee syksy. Liikuttuneina jätätte Hyytiälän. Tuntuu siltä kuin olisitte oppinut paljon, paljon. Suru sydämessä lähdette kiireesti. Talviopiskeluun ei sinun tule paljoakaan puuttua.”

Lahtinen Vesa

K-112, H20

- *Pääkokki on Hyytiälän korkein auktoriteetti*
- *Turvetta ei pidä syödä*
- *Vahtokarkkien paisto tulee jättää ammattilaisille*

Penttala Elise

K-112, H20

- *Hydekesää ei kannata liikaa stressata etukäteen. Kuuntelemalla, lukemalla ohjeet ja tarvittaessa kysymällä selviää oikein hyvin. Kaikki ovat samassa tilanteessa ja ymmärtävät, eikä esimerkiksi sitä katsota pahalla, jos välillä tarvitsee omaa aikaa iltarientojen sijasta.*
- *Keskiviikkobileiden jälkeen aamuöistä saunomista kannattaa harkita tarkkaan varsinkin, jos seuraavana aamuna täytyy lähteä maastoon. Yöllinen pikkusauna kannattaa kuitenkin jokaisen kokea vähintään kerran.*

Puukka Tero

K-112, H20

- *Aina ei vain jaksa kiinnostaa ja se on ihan ok*

Nowak Jesse

K-113, H21

- Kannattaa käyttää teknisiä sukkia tai vaellussukkia. Ne vähentävät hiertymiä ja tuntuvat mukavilta pitkilläkin reissuilla

Tiainen Aino

K-113, H21

- Oman erinomaisuuden ja fyysisyyden esiin tuominen vituttaa muita

Koivukoski Kaarlo

K-113, H21

- Nykyisen kurssihallituksen kannattaa jo ennen kurssin alkua kysellä edeltävältä hallitukselta vinkkiä

Häme Albert

K-113, H21

- Hyden läheisyydessä on hienoja luontokohteita, joihin kannattaa tutustua kesän aikana. Hiluvei-kukkula, Kuivajärvenoja, Siikaneva... Kuivajärvellä soutelu kesäiltana on myös äärimmäisen mukavaa. Rohkeimmat voivat koittaa kalevalamaisten haukien pyytämistä järvestä.

Autere Mikko

K-113, H21

- Kannattaa ottaa paljon kuvia. Syksyllä (ja loppuelämän) voi sitten kyynel silmässä muistella nuoruuden viimeistä hyvää kesää.
- Kurssityö on perinteikäs Hyytiälä-aktiiviteetti, johon kannattaa oikeasti panostaa. On hienoa, kun oma kädenjälki näkyy metsäaseman perinteikkäässä miljöössä. Kurssityön suunnittelu ja ennen kaikkea sen teko kannattaa aloittaa hyvissä ajoin. Jos hommiin ryhtyy viimeisellä viikolla, tulee auttamatta kiire.

Punajalkaviklo

Viiksitimali

SUOMEN PARAS LINTUPAIKKA SIJAITSEE AIVAN VIIKIN KAMPUKSEN KUPEESSA

TEKSTI JA KUVAT: LASSI KANGASMÄKI

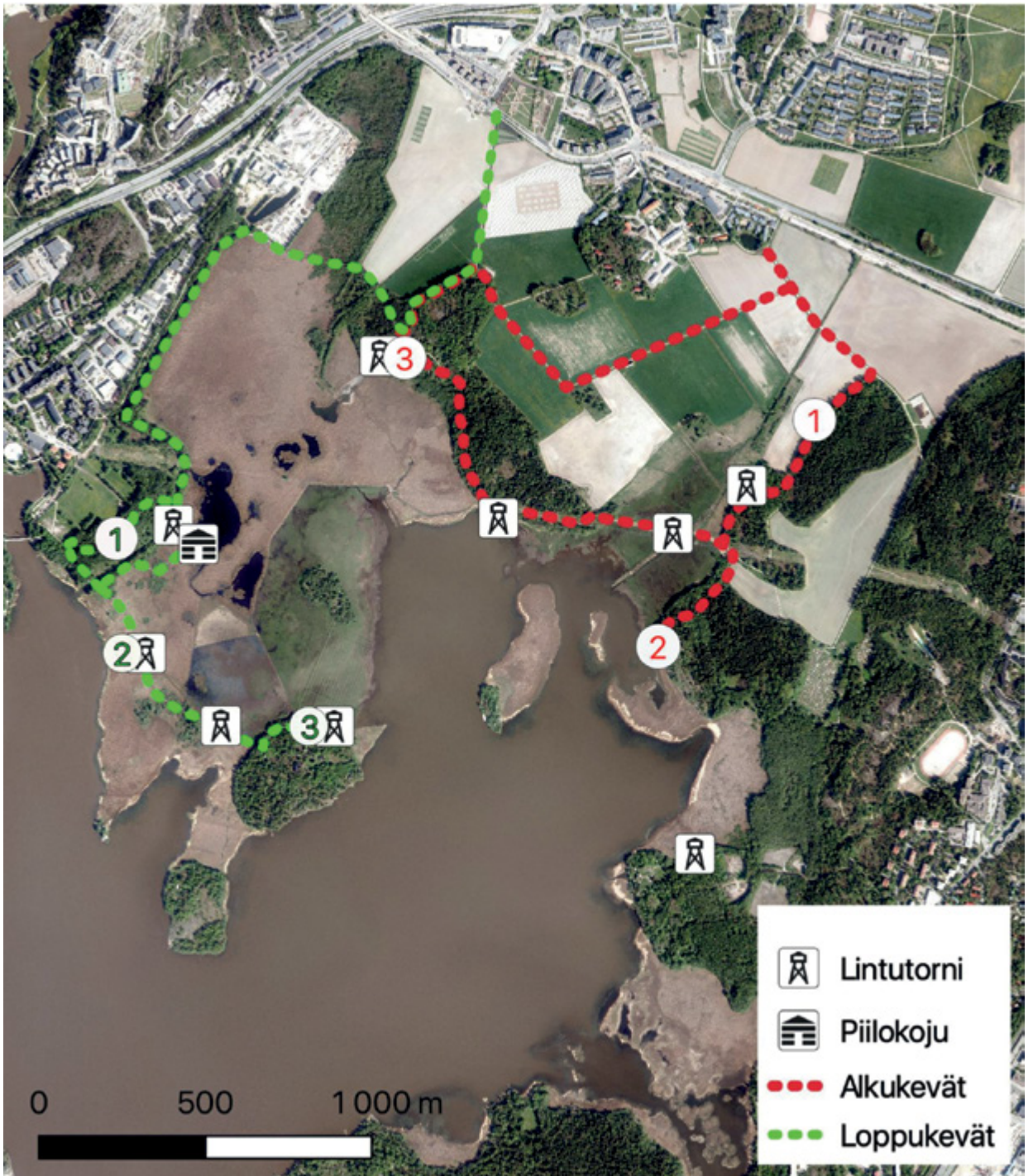
Tapojeni vastaisesti, lupasin kirjoittaa tuoreen päätoimittajan Vappuhuutoon lintuaiheisen jutun, sekä vetää toimitukselle linturetken Viikissä. Retkelle lähdettiinkin suurella porukalla pitkäperjantaina. Pikkutyöllin ja tyllin eroavaisuuksia kiikareiden läpi tihrustaessa silmiini tulvivat kyneleet eivät kuitenkaan johtuneet Jeesuksen tekemästä uhrauksesta, vaan jäätävästä pohjoistuulesta, joka vaikutti negatiivisesti niin lintumääriin kuin kiikarointimotivaatioon. Pelloille kaivetut uudet lampareet tarjosivat havainnoijillemm.punajalkaviklonjaitaivaanvuohen. Möylän kallioilla havainnoijia sykähdytti uiveloiden ja harmaahaikarayhdyskunnan lisäksi matalalla ohi lentänyt nuori merikotka. Arboretumilla hymyilyttivät mertarantamaisesti ohilentävien lintujen tuntomerkkejä selostanut herrasmies, sekä vähintään yhtä äänekäs piskuinen kuusitiainen. Muutaman tunnin retken lajimääräksi saatiin mukavat 55 lajia – olimmehan kuitenkin Suomen parhaalla lintupaikalla.

Maalis–huhtikuussa Viikin pellot sekä Purolahti ovat selkeästi alueen parhaat paikat havainnoida aikaisimpia muuttajia, kuten hanhia, vesilintuja, sekä petolintuja. Toukokuussa kelien lämmitessä ja lehtien tullessa puihin saapuvat ryminällä hyönteissyöjät. Tällöin Pornaistennien lehdissä ja Lammassaaren pitkospuilla voi kuunnella päätähuimaavaa konserttia.

Oheisessa kartassa onkin merkitty kaksi eri reittiä, joista toisen suosittelen kulkemaan maaliskuussa, ja toisen touko–kesäkuussa. Linnut ovat aktiivisimmallaan auringon nousussa, joten aamu-unisten kannattaakin suunnata pelipaikoille vaikka suoraan A2-jatkoilta aamun sarastaessa. Karttaan on myös merkitty parhaat havainnointipaikat, sekä suuntaa antavat lajit, joita kyseisellä paikalla voisi havaita.

Lähde retkelle kartan kanssa ja merkitse havaitsemasi lajit kääntöpuolen listaan!

Alkukevään reitti

Mäyrämetsän laita:

tundrahanhi, taivaanvuohi, punajalkaviklo

Mölylän kallio:

harmaahaikara, merikotka, uivelo

Loppukevään reitti

Pornaistenniemen lehto:

satakieli, pikkutikka, kultarinta

Lammassaaren pitkospuut

ruokokerttunen, viiksitimali, punavarpunen

Lammassaaren lintutorni:

uuttukyyhky, keltävästäräkki, harmaasorsa

☐ Kyhmyjoutsen	☐ Meriharakka	☐ Pensastasku
☐ Laulujoutsen	☐ Tylli	☐ Kivitasku
☐ Tundrahanhi	☐ Pikkutylli	☐ Laulurastas
☐ Metsähanhi	☐ Kapustarinta	☐ Punakylkirastas
☐ Merihanhi	☐ Töyhtöhyppä	☐ Räkättirastas
☐ Kanadanhanhi	☐ Metsäviklo	☐ Mustarastas
☐ Valkoposkihanhi	☐ Rantasipi	☐ Kulorastas
☐ Sinisorsa	☐ Liro	☐ Lehtokerttu
☐ Harmaasorsa	☐ Punajalkaviklo	☐ Mustapääkerttu
☐ Jouhisorsa	☐ Valkoviklo	☐ Pensaskerttu
☐ Haapana	☐ Kuovi	☐ Hernekerttu
☐ Lapasorsa	☐ Lehtokurppa	☐ Ruokokerttunen
☐ Tavi	☐ Taivaanvuohi	☐ Viitakerttunen
☐ Heinätavi	☐ Pikkulokki	☐ Kultarinta
☐ Tukkasotka	☐ Kalalokki	☐ Pajulintu
☐ Punasotka	☐ Naurulokki	☐ Sirittäjä
☐ Telkkä	☐ Harmaalokki	☐ Tiltalti
☐ Uivelo	☐ Selkälokki	☐ Hippiäinen
☐ Tukkakoskelo	☐ Merilokki	☐ Harmaasieppo
☐ Isokoskelo	☐ Kalatiira	☐ Kirjosieppo
☐ Silkkiuikku	☐ Lapintiira	☐ Talitiainen
☐ Härkälintu	☐ Räyskä	☐ Sinitiaainen
☒ Merimetso	☐ Kesykyyhky	☐ Kuusitiaainen
☐ Kaulushaikara	☐ Sepelkyyhky	☐ Viiksitimali
☒ Jalohaikara	☐ Uuttukyyhky	☐ Puukiipijä
☐ Harmaahaikara	☐ Huuhkaja	☐ Isolepinkäinen
☐ Kurki	☐ Sarvipöllö	☐ Pikkulepinkäinen
☐ Merikotka	☐ Lehtopöllö	☐ Harakka
☐ Kalasääski	☐ Tervapääsky	☐ Varis
☐ Ruskosuohaukka	☐ Pikkutikka	☐ Naakka
☐ Sinisuohaukka	☐ Käpytikka	☐ Närhi
☐ Hiirihaukka	☐ Valkoselkätikka	☐ Kottarainen
☐ Piekana	☐ Käenpiika	☐ Varpunen
☐ Mehiläishaukka	☐ Kiuru	☐ Pikkuvarpunen
☐ Varpushaukka	☐ Niittykirvinen	☐ Peippo
☐ Kanahaukka	☐ Metsäkirvinen	☐ Hemppo
☐ Tuulihaukka	☐ Haarapääsky	☐ Tikli
☐ Nuolihaukka	☐ Räystäspääsky	☐ Urpiainen
☐ Ampuhaukka	☐ Västäräkki	☐ Viherveppo
☐ Muuttohaukka	☐ Keltavästäräkki	☐ Vihervarpunen
☐ Luhtakana	☐ Peukaloinen	☐ Punatulkku
☐ Luhtahuitti	☐ Rautiainen	☐ Punavarpunen
☐ Liejukana	☐ Punarinta	☐ Pajusirkku
☐ Nokikana	☐ Satakieli	☐ Keltasirkku

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: SENNI KANERVA

Päivä forstina -palstalla pääsemme seuraamaan forstin elämää yhden päivän ajan. Vuorossa **Eemeli Kokkonen** (K-112).

AAMULLA ENSIMMÄISENÄ... kuulin Rukasta.

ILAHDUIN, KUN... huomasin raakaöljyn hinnan laskeneen alle 100 dollariin barrelilta.

SELVISIN PUHUMALLA... kuten aina.

ILTAPÄIVÄKAHVI... kesti aamupäivästä iltapäivään.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... kommentoin Metsälehdessä keskustelupalstalla.

ONNISTUIN... sijoittamaan opintolainat henkiseen pääomaan ja harrastuksiin.

AJATTELIN LÄMPIMÄSTI... tulevaa kesää.

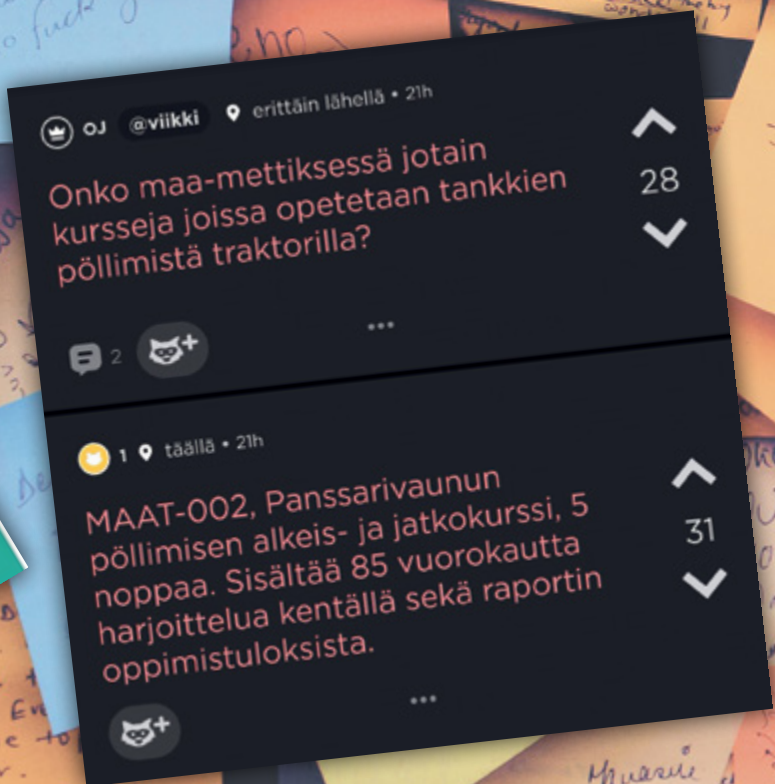
VIIDELTÄ... taputin itseäni selkään ja onnittelin samalla vahvasta suorittamisesta.

TÄNÄÄN OIVALSIN... että ei kannata valmistua liian nopeasti.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... katsoin tunnin Janne Seppästä.

HUOMENNA AION... ylittää jälleen itseni.

JODLAUKSIA VIIKISTÄ...

@viikki täällä • 14h

Olenko ainua vai tuntuuko muista maametsis opiskelijoista että ootte kokoajan ylioppilaskunnan julkaisujen mustamaalaamisen kohteena. Oon nyt 2v täällä ollu ja tuntuu että kokoajan saa puolustella omaa alaansa 😞

23

1 täällä • 14h

En seuraa ylioppilaskunnan cuck juttuja.

32

2 lähellä • 14h

No mieti nyt jos olisit ite jossain valtsikassa opiskelemassa viestintää. Pakko siinä keksiä jotain et saa itelleen paremman mielen. Kateutta se vaan on

22

Monari pieni ja sitä vaa hikisiä metsäläisiä

very close • 5d

15

viikki very close • 3h

Jumalauta täällä kanavalla on ollu menoa ja meininkiä pari viime päivää :D never stop the madness ja kohta vedetään taas

17

Hirvestysrintamalta ei mitään uutta. Kevät on tunnetusti hiljaiselon aikaa hirvestäjille, vuosikokouskin on pidetty ja nyt on vihdoon aika asettua odottamaan ja suunnittelemaan tulevan syksyn jahteja. Ja nyt muuten onkin odottamisen aihetta! Ilokseni voin ilmoittaa, että tulevan syksyn jahdeissa Hyytiälän hirvestäjät pääsevät korkkaamaan asemalle rakenteilla olevat uudisrakennukset. Ensi kaudella on siis entistäkin enemmän syitä tulla Hyytiälään viettämään mukavia syysviikonloppuja.

Syksyyn on kuitenkin vielä pitkä aika, joka kannattaa käyttää hyväksi. Kesä on metsästyskortillisille erinomaista aikaa käydä ampumaradalla hiomassa kaatolaukaukset viimeisen päälle. Ajomiehille kesä taas tarjoaa hyvän tilaisuuden harjoitella metsässä (lue: T2-taimikossa/hakkuuaukolla), kävelemistä mukavassa kelissä, niin ei sitten syksyllä hajota niin paljoa lauantai-illan ränkästeessä tehdyssä Rytövuoren ajossa.

Syksyä odottaen,

jahtivoutinne
Matias Virta

Taustan kuva: Pinja Hermunen

TIEDOTTAJA TIEDOTTA

Morjens!

Talven pimeys on vihdoinkin selätetty ja nyt päästään nauttimaan keväästä ihanassa auringonpaisteessa. Kevään ja lukuvuoden lähestyessä loppuaan ajattelin koota teille tähän muutaman poiminnan fuksivuoden varrelta.

Ensimmäkin haalareiden saapuminen ratkaisi omalta kohdaltani iänikäiset asukriisit! Haalarit on erittäin käytännölliset ja haalarimerkkien ompeleminen on mielestäni parhaimmillaan ajoittain jopa terapeutista. Toisinaan merkkejä ommellessa sormet ovat lähestulkoon vereslihalla, mutta kaikesta huolimatta on hauskaa päästää luovuus valloilleen merkkien sommittelussa ja etäluentojen lomassa ompeleminen edistää keskittymistä.

Toiseksi sanavarastooni on vakiintunut paljon uusia ja vinkeitä sanoja. Esimerkiksi Hyde, marvi ja Silvica ovat sanoja, joita viime aikoina on tullut käytettyä lähes päivittäin. Vuosi sitten olisin yhdistänyt Hyden Lontoossa sijaitsevaan puistoon, mutta nykyisin automaattisesti ajattelen forstien toista kotia Juupajoella.

Vielä viimeisenä nostan esiin tapahtumat. Erilaiset tapahtumaformaattit, kuten approt ja sitsit, pitävät huolen siitä, että opiskelulle saa vastapainoa monipuolisesti. Wappuviikon suunnittelu startattiin jo melkein kaksi kuukautta ennen virallista päivämäärää, joten toivottavasti se lunastaa kaikki odotukset! <3

Aurinkoisin terveisin,

tiedottajanne
Iida Iittainen

Wapun menot

29.4.

Osaston kevätkuuhla

30.4.

Zetorin veto ja Hämiksen wappu

1.5.

Munkkia ja simaa Ullanlinnassa

Tulossa

13.5.

Flooran päivä

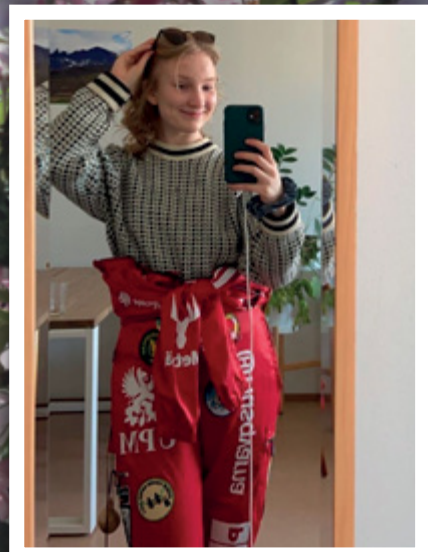
18.-19.6.

Jukolan viesti Mynämäellä

8.-10.7.

Kesäjuhlat

Orientalioviikko 30.8. alkaen!

Taustan kuva: Senni Kanerva

TUNNELMA METSÄSSÄ SÄHKÖISTYÄ.

VERKKOLEHTI

NÄKÖISLEHTI

MAKSULLISET VERKON SISÄLLÖT

LEHTIARKISTO

METSALEHTI.FI/DIGI

Kokeile
maksutta
2 viikkoa

Metsälehti
POLKU OMAAN METSÄÄN